

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Tdo/35/2019
Identifikačné číslo spisu: 4213010283
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Juraj Kliment
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4213010283.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného W. X. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák., prerokoval na verejnom zasadnutí konanom 20. júna 2019 v Bratislave dovolanie obvineného W. X. podané prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Ľuby Blažekovej proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 15. marca 2018, sp. zn. 4 To 13/2018, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného W. X. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Komárno (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom z 19. októbra 2017, sp. zn. 3 T 57/2013, uznal obvineného W. X. vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. spáchaného v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na tam uvedenom skutkovom základe. Za to okresný súd obvineného odsúdil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deviatich) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvinenému uložil povinnosť nahradiť poškodenému R. J. škodu vo výške 28,- €.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený X. odvolanie, o ktorom Krajský súd v Nitre (ďalej len „krajský súd“) rozhodol rozsudkom z 15. marca 2018, sp. zn. 4 To 13/2018, tak, že napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 3 Tr. por. zrušil vo výroku o treste a rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. odsúdil obvineného X. podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 (ôsmich) rokov a 8 (ôsmich) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený X. prostredníctvom svojej obhajkyne JUDr. Ľuby Blažekovej 11. januára 2019 dovolanie; v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por.

Uviedol, že rekognícia bola vykonaná v rozpore s § 126 ods. 3 Tr. por., ktorý jasne určuje, aby pri nej bola prítomná nezúčastnená osoba. K tomuto v jeho prípade nedošlo, v dôsledku čoho začatie trestného stíhania a následné vznesenie obvinenia bolo nezákonné, ktoré pochybenie prevzali aj konajúce sudy.

Na podklade tohto navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom porušenie zákona, zrušil napadnuté rozhodnutie a prikázal súdu, aby vec znovu prerokoval.

K podanému dovolaniu sa prokurátorka Okresnej prokuratúry Komárno (ďalej len „prokurátorka“) vyjadrila tak, že ho navrhla podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Uviedla, že so vznesenou námietkou sa vysporiadal tak okresný, ako aj krajský súd a s ich odôvodnením sa stotožňuje. Predmetná rekognícia bola vykonaná za prítomnosti tlmočníka a kriminalistického technika, ktoré osoby spĺňajú definíciu nezúčastnenej osoby podľa § 30 ods. 2 Tr. por. Okrem toho záver o vine obvineného nebol založený na vykonanej rekognícii, ale na ďalších s vykonanou rekogníciou nesúvisiacich dôkazov, a to na výpovedi poškodeného R. J. a svedkov Y. E., N. O. a X. O.. Tieto dôkazy - spolu s výpoveďou samotného obvineného, ktorý sa priznal, že neoprávnene vošiel na pozemok poškodeného, jednoznačne svedčia záveru o jeho vine. Výpoveď obvineného teda objektivizuje záver o identite páchatela, bez ohľadu na to, že poškodený obvineného opoznal. Okrem toho, vznesená námietka nenapĺňa ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dňa 7. februára 2019 bolo doručené Doplnenie dovolania z 1. februára 2019, v ktorom obvinený zopakoval, že rekognícia bola vykonaná nezákonne a v tomto smere poukázal na odbornú literatúru, resp. na odôvodnenie uznesenia prokurátorky, ktorým bola zamietnutá jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia. K doplneniu tiež pripojil vyjadrenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky z 19. novembra 2018 a 13. decembra 2018.

Dňa 6. júna 2019 bol spisový materiál spolu s dovolaním obvineného Kálmána riadne predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie. Následne najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného i predložený spisový materiál a zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom ustanoveného obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.) a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.). Zároveň ale zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na verejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Vo vzťahu k vznesenej námietke treba v prvom rade upozorniť, že táto nezakladá žiaden z obvineným uplatnených dovolacích dôvodov. Ako správne uviedla prokurátorka, závery z rekognície uskutočnenej 8. februára 2013 neboli pre rozhodovanie súdu podstatné, nakoľko tieto vychádzali hlavne z výpovede obvineného X. (v ktorej sa priznal, že na pozemok poškodeného neoprávnene vstúpil a bez toho, aby na poškodeného fyzicky zaútočil, mu z vrečka vytiahol peňaženku), poškodeného J. (ktorý trval na tom, že ho obvinený sotil o stenu, prehládaval ho a zmocnil sa jeho peňaženky) a svedkov Y. E., N. O. a X. O. (ktorí potvrdili, že obvinený išiel za starým pánom do susedného dvora vypýtať si peniaze a následne sa vrátil s peňaženkou). Za týchto okolností prípadný nezákonný postup pri vykonávaní rekognície by nebol spôsobilý založiť dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.; naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený nijako vecne nevymedzil.

Pokiaľ obvinený X. argumentuje, že nezákonnosť vykonanej rekognície procesne zaťažila aj samotné začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia, toto tvrdenie nie je pravdivé. K vydaniu uznesenia podľa § 199 Tr. por. došlo neodkladným úkonom - ohliadkou miesta činu z 8. februára 2013 o 19:15 hod. (č. l. 1). K vydaniu uznesenia podľa § 206 ods. 1 Tr. por. došlo v ten istý deň na základe výpovede poškodeného J. (ktorý podrobne popísal priebeh skutku a podal aj približný popis páchatela) a svedka N. O., ktorý obvineného X. označil za osobu, ktorá mala vojsť do záhrady poškodeného a vrátiť sa s

peňaženkou starého (č. l. 3). Pokiaľ ide o uznesenie prokurátorky z 9. februára 2013, ktorým podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietla jeho sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia (a podporne pri tom poukázala na medzičasom vykonanú rekogníciu) treba povedať, že toto uznesenie nemá odkladný účinok. Odhliadnuc od toho, prokurátorka v ňom (okrem rekognície) argumentovala aj inými dôkazmi, konkrétne ohliadkou miesta činu a výpoveďou samotného obvineného X., ktorý potvrdil, že u poškodeného J. bol, ale ho len okradol (č. l. 10). Za týchto okolností je najvyšší súd toho názoru, že medzi namietaným pochybením a tvrdeným následkom v podobe nezákonne vedeného trestného stíhania neexistuje priama príčinná súvislosť.

Bez ohľadu na to, obvinený X. nevysvetlil, ako dospel k záveru, že na rekognícii z 8. februára 2013 nebola v súlade s § 126 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 30 ods. 2 Tr. por. prítomná nezúčastnená osoba. V tomto smere dovolací súd upozorňuje, že už v minulosti uzavrel, že samotný služobný pomer k Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, prípadne Krajského riaditeľstva Policajného zboru nie je bez ďalšieho spôsobilý spochybniť nezaujatosť nezúčastnenej osoby (k tomu viď uznesenie najvyššieho súdu z 25. apríla 2017, sp. zn. 5 Tdo 19/2017, uznesenie najvyššieho súdu z 30. apríla 2018, sp. zn. 2 Tdo 84/2017, analogicky aj uznesenie z 8. novembra 2016, sp. zn. 1 TdoV 17/2015). Uvedené platí o to viac, že na úkone bol prítomný aj vyšetrovateľom pribratý tlmočník Ing. Peter Szabó, ktorý taktiež - v prípade relevantných pochybností o jeho priebehu, mohol byť vo veci vypočutý.

Na podklade vyššie uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že obvineným W. X. uplatnené dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a i/ Tr. por. nie sú dané, a preto jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.